

" Qui vol la meua llenya? "



Hi havia un llenyater que estava tallant llenya al bosc. Va carregar la llenya al seu carro. Va anar al poble més proper i va picar a la porta d'una casa:

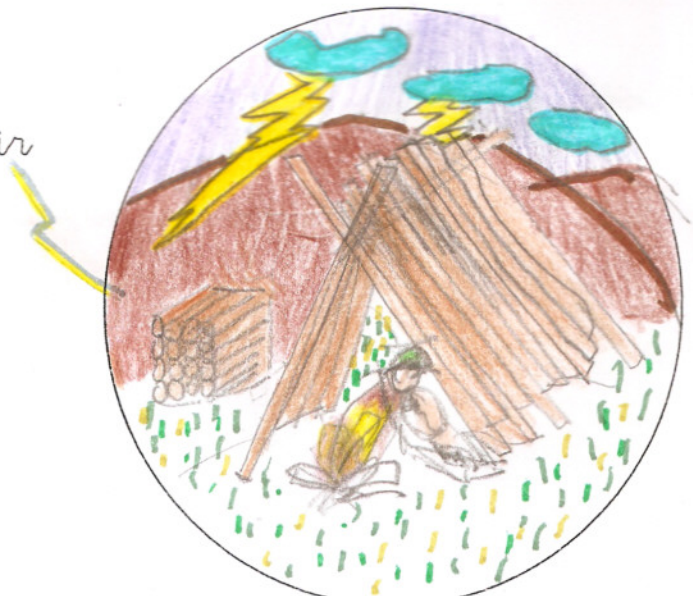
- Sóc el llenyater, Voleu llenya?
- No, no, que és massa cara.

Pica en altra casa, esperant que li la compraren:

- Toc, toc, sóc el llenyater, voleu llenya?
- No, no, veste'n que no fa fred.

Així li va passar en totes les cases del pobles.

El llenyater se'n va anar molt trist, i es va construir una ^{cabanya} xicoteta de fusta ~~cabanya~~ per a dormir.



Es va fer de nit, i va bufar un vent molt fort, i va fer molt de fred. I el pobre llenyater tenia por que volara la seua casa.

A l'endemà el cel estava tot ple de núvols grisos. De sobte, va començar a nevar. Tot estava blanc de neu.



Les persones del poble van eixir de les seues cases cridant:

- Llenyater, llenyater, porta'ns llenya que fa molt de fred.
- No, no, que digueu que és massa cara.
- llenyater, llenyater, porta'ns llenya que està tot nevat.
- No, no, que digueu que no fa fred.
- Llenyater, fem un pacte. Tu ens dones llenya i nosaltres t'ajuden a fer una bona casa.

I així va ser com tots estigueren contents